

Borgerrepræsentation, saa vel som af andre Grunde vistnok erkende, at Københavns Kommune i Realiteten har accepteret det Lovforslag, her foreligger, for Københavns Vedkommende.

Ganske de samme praktiske Grunde foreligger der derimod, forekommer det mig, ikke for Haderslevs og Aabenraas Vedkommende. For disse Kommuner Vedkommende drejer det sig, som det er oplyst, om meget gamle Bestemmelser, der gaar tilbage for Haderslevs Vedkommende til 1292 og for Aabenraas til 1284. De paagældende Bestemmelser har ingen økonomisk Interesse for disse Byer, og de har heller ingen praktisk Interesse, da de Tilfælde, der har foreligget i den sidste Menneskealder, har været saa faatallige, at man kan se ganske bort fra dem. Der er i og for sig kun historiske Grunde, der taler for at opretholde denne Ret. Det er heller ikke praktiske og økonomiske Grunde, der har gjort sig gældende i de Udtalelser, som de to Byraad har fremsat, og hvori de er imod, at dette Lovforslag gennemføres. Det er udelukkende de historiske Grunde, man fører i Marken. Men selv om man nu kunde ønske at ophæve enhver Lovgivning, der medfører Særrettigheder herhjemme, forekommer det dog mig personligt, at i saadanne Tilfælde som her, hvor de paagældende Regler overhovedet ingen økonomisk og ingen praktisk Rolle spiller, vil der ingen Fare være ved at opretholde dem, naar vedkommende Byer ønsker det og fremfører gode historiske Grunde derfor. Derfor kunde jeg ønske, at man ikke ophævede disse Bestemmelser for de to paagældende Byers Vedkommende mod Byernes eget Ønske, og jeg har ikke villet undlade her at beklage, at man nu gør det, men jeg skal dog paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Til det ærede Medlem Hr. Strøm vil jeg sige, at naar man overhovedet vilde tage dette Spørgsmaal op til Løsning, et Spørgsmaal, som kun har nogen Betydning for Københavns Kommune, saa vilde det dog være noget ejendommeligt, om man indskrænkede sig til at ophæve denne særlige Arveret for den ene af de tre Kommuner, for hvilke den

har været gældende; og den Omstændighed, at den først er indført i København i 1688, men derimod i Aabenraa allerede 1284 og i Haderslev 1292, den Omstændighed, at der ligger nogle Aarhundreder imellem, har ikke været tilstrækkelig for den nuværende Regering til til Trods for dennes Pietetsfølelse overfor historiske Fakta at undlade at ophæve Bestemmelsen. At den er 6—700 Aar gammel, naar den i øvrigt er urimelig, er ikke et tilstrækkeligt Argument for en socialdemokratisk Regering til at vedblive at lade den bestaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: Jeg skal overfor den højtærede Justitsminister gøre den Bemærkning, at der dog er Forskel mellem Københavns Rettigheder og de to andre Byers paa to Punkter, ud over det rent historiske, nemlig dette, at Rettigheden for Københavns Vedkommende har medført praktiske Vanskeligheder i Administrationen, og dernæst dette, at man fra de paagældende Byraads og Magistratens Side reelt stiller sig forskelligt til Lovforslaget.

Justitsministeren (Steincke): Ja, det er rigtigt, men der er den Lighed, at det for alle tre Kommuner gælder om Rettigheder, der i øvrigt strider mod den Ret, der er den almindeligt gældende i hele det øvrige Kongerige, og under Hensyn dertil synes jeg ikke, at det i Aaret 1926 er naturligt at tage Hensyn til, hvad man bestemte i Byretter fra det 13de Aarhundrede.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 95 af 29. Marts 1924 om Afløsning af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paahvilende Byrder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5037; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 5143).